

{ datorrena } **Beñat Zaldua**

Herri batek duen hoberena, plaza publikora

Hamaika aldiz errepikatu dugu dagoeneko irailaren 27an Katalunian egingo diren hauteskundeak ohiz kanpokoak izango direla. Argi uzteko, “plebisitario” abizena jarri die, hauteskundeak debekatutako erreferendumaren ordezkioak izango direla azpimarratzeko. Salbuespen izaera horrekin bat egiten dute, horrenbestez, eratzen ari diren hautagaitzek. Nabarmena da Junts pel Sí hautagaitzaren kasua, non CDC eta ERCko politikariek lehenengo postuak utzi dizkieten gizarteko pertsona ezagunei. Baina CUPEk osatutako zerrendan ere nabaria da alderditik kanpoko izen ezagunak erakartzeko ahalegina. Baita Podemos eta ICV-EUiA osatutako Catalunya Sí que es Pot koalizioan ere. Hala gauzak, udazkenean eratuko den Parlamentuak ohiz kanpoko itxura izango du, ez bakarrik independentzia prozesuaren azken fasea abian jartzeko agindua izango duelako, baita osatuko duten pertsona askoren profila ezohikoa delako ere.

Esan beharra dago egungo legebiltzar katalanaren maila, hots, parlamentarien maila, orokorrean, nahiko altua dela. Gehienbat ondoko parlamentuekin alderatuz gero, Espainiako Kongresua kasu. Mas presidentearen gaitasun dialektikoa dudaz kanpo dago dagoeneko, normalean aurrean daukan aurkariaren mailara egokitzen den arren. PP eta Ciudadansen ordezkariekin dituen hika-miketan Masek lokatzetan sartzeko joera dauka, demagogia eta edozein tranpa erretoriko erabiliz. Baina aurrean beste aurkari batzuk dituenean, ERCko Oriol Junqueras, PSCko Miquel Iceta edo CUPEko David Fernandez adibidez, eztabaidaren maila igotzen da. Ez da bakarrik adostasun maila handiagoa delako (Iceta kasuan urrun daude oraintxe bertan bien iritziak), baizik eta aurkariaren mailak norberaren maila baldintzatzen duelako. Azken legealdian Iceta eta Masen arteko eztabaida batzuen maila bikaina izan da, baita Fernandez eta presidentearen arteko batzuen ere. Antipoda ideologikoetan egonda ere, azaroaren 9ko kontsulta bukatzean Fernandezek eta Masek elkarri eman zioten bersarkada da, azken finean, bien kategoria politikoaren isla nabariena. Kontuz, beraz, aukeratzen diren aurkariekin, haiek finkatzen baitituzte hein handi batean norberaren diskurtsoaren mugak. Kanti egozten zaio, ez dakit arra-

zoiarekin edo ez, ergelekin ez eztabaidatzeko gomendioa, gerta daitekeelako jendeak diferentzia ez sumatzea.

Eta aurkariaren mailak norberarena baldintzatzen duen bezala, eztabaidaren gaiak ere baldintzatzen du eztabaidaren kalitate orokorra. Izan ere, norabide bikoitzeko bidea da kaskartasunarena: eztabaidagai pobre batek hizlari hoberena ergel bihur dezake, hizlari pobre batek eztabaidagai inportanteena hutsal bihur dezakeen hein berean. Erronkak ongi aukeratzea ezinbestekoa da, beraz, eztabaida politikoaren maila igotzeko, txikikeriek eztabaida txikiak baino ezin dituztelako sortu.

ERRONKAREN TAMAINAKO PARLAMENTUA

Katalunian ederki ulertu dute ideia alderdi eta koalizio gehienek. Etorkizuna daukate jokoan eta daukaten hobere-na jarri dute mahai gainean. Junts pel Sí hautagaitzaren adibidea nabaria da: Lluís Llach konpromiso luzea, Mu-

Ohiz kanpoko legealdia izango da Katalunian hauteskundearen ostean hasikodena, eta egoerarekin bat egingo du Parlamentu berriak ere, han bilduko baitira bertako buru argienetako batzuk

riel Casalsen perspektiba historikoa, Pep Guardiolaen nazioarteko proiektzioa, Germa Belen ezagutza akademikoa edo Montserrat Palauren genero diskurtsoa eztabaidaren kalitatearen berme izango dira. Berdina CUPen kasuan. Euskal Herrian oraindik oso ezagunak izan ez arren, gogoratzeko uneak utziko dituzte Antonio Bañosen erraztasun komunikatiboak, Gabriela Serraren konpromiso historikoa, Anna Gabrielen aktibismo menderaezinak, Mireia Vehik mugimendu sozialekin duen konexioak, Josep Marnel Busquetaren ezagutza ekonomikoak eta Benet Salellasek giza eskubideekin duen konpromisoak. Independentismotik kanpo, Catalunya Sí que es Pot-eko buruek, Lluís Rabell eta Angels Martinez, bizitza oso bateko militantzia daukate abal gisa. Inork ez daki nola bukatuko den auzi katalana, baina datorren legealdiak politika duinduko duela dudatik kanpo dago. •